

Spøgelser i Store Vi

Den 1. oktober havde 3. og 4. klasse på Store Vi-Vanderup Danske Skole et levende litteraturmøde med forfatteren Sandra Schwartz.

FORFATTERBESØG

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Det er ikke altid, man oplever 31 elever i 3.-4. klasse være så optaget af et foredrag, som det var til-fældet, da Sandra Schwartz den 1. oktober var på besøg på Store Vi-Vanderup Danske Skole.

Men hendes fortælling om et forfatterskab, der omfatter 86 bøger på 13 år og en hel masse fantastiske væsener, som hun selv har fundet på, var så fængslende, at der ikke var tid til at lave andet end at høre efter.

Sandra Schwartz er forfatter om dagen, fortalte hun, men hun har faktisk en hemmelig identitet som spøgelsesjæger, og så delagtiggjorde hun eleverne i, hvordan man kan »nakke et spøgelse«.

For eleverne i Store Vi var det ganske enkelt at svare på de spørgsmål, spøgelsesjægeren stillede undervejs i sit foredrag – og det var vigtigt, det spøgelse blev ordnet.

Ellers nakker det jer, sagde Sandra Schwartz, der iført sin spøgelsesjægerkedeldragt naturligvis vidste, hvad hun snakkede om.

Det lykkedes heldigvis at få nakket spøgelse, og dernæst blev eleverne delt i hold og sendt på spøgesseskattejagt. Her skulle de finde deres egne superkræfter, uhyggelige omgivelser, nyttige hjælpere og alt muligt andet, der kunne give inspiration til selv at lave en spøgelseshistorie, inden de til sidst fik til opgave at gøre netop det – både i ord og billeder.

Alt er tilladt

Forfatterbesøget er ifølge Skoleforeningens PLC-konsulent (pædagogisk læringscenter) Runa Petersen »en fantastisk mulighed for at booste både det danske sprog og litteraturformidling«.

Det er blevet muliggjort med støtte fra Statens Kunstfond under Slots- og Kulturstyrelsen, som blandt andet giver penge til »Levende litteraturmøder for børn og unge«.

Og levende, det var det. Ikke mindst, fordi forfatteren, som betegner sig selv som »et kæmpe legebarn«, synes, det er »skide sjovt« at holde spøgelsesworkshop:

- Det er fedt! Det handler om at inspirere og åbne fantasien. Ikke om at sætte punktum og komma. Man kan ikke gøre noget forkert, og

man må også gerne være lidt fjollet, sagde Sandra Schwartz.

Betyder noget

Nicola Schwarz, der har dansk i 3. klasse på Store Vi-Vanderup Danske Skole og er skolens PLC'er (skolebibliotekar), har forud for besøget præsenteret eleverne for den første bog i Sandra Schwartz' »Spøgelsesjæger«-serie. Og hun er ikke i tvivl om, at mødet med forfatteren betyder noget:

- Selv om 3.-4. klasse i forvejen er flittige til at låne bøger, kan man mærke det bagefter. De kommer og låner de bøger, de er blevet præsenteret for, siger hun og bekræftes af Emma Marie fra 4. klasse:

- Det var været godt og spændende – og jeg skal låne bogen, fastslår hun.

Sandra Schwartz' serie »Spøgelsesjæger« omfatter nu fire bøger. Den seneste udkom den 9. oktober.

Spøgelsesuger

Eleverne i 3.-4. klasse på Store Vi-Vanderup Danske Skole var blevet klædt godt på inden Sandra Schwartz' besøg, som var en del af et tre ugers forløb om spøgelser og andet sjovt.

Blandt andet har de fået læst op af den første bog i Sandra Schwartz' »Spøgelsesjæger«-serie, som hendes besøg tog udgangspunkt i, og som de ifølge dansk lærer Nicola Schwarz har været meget optaget af.

Der er også blevet lavet spøgelser, som man kan tænde lys i, og som således hygger i klasseværelset, der er skrevet digte og historier om spøgelser, og efter Sandra Schwartz' besøg var der tid til endnu mere. Blandt andet kunne eleverne gøre deres spøgelseshistorie færdig, men også i andre fag stod der spøgelser på programmet.

Blandt andet havde Henner Bock i sine matematiktimer besluttet at regne med ubekendte, og det kan jo lige så vel være spøgelse, som det kan være bogstaver, og i natur/teknik stod den på fremstilling af spøgelses-slim.

Forløbet blev afsluttet med bedsteforældrebeføg med spøgelseshygge.

På en indlagt spøgesseskattejagt fandt eleverne inspiration til selv at lave en spøgelseshistorie – blandt andet fandt de deres egne superkræfter. Foto: Trine Flammig

40 elever fra 4. og 5. klasse på Harreslev-Kobbermølle og Hanved Danske Skole er blevet uddannet som legepatrulje. Foto: Trine Flammig

Kursus i trivsel og fællesskab

Elever fra de danske skoler i Harreslev og Hanved har været på kursus, så de kan være noget for andre.

LEGEPATRULJE

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Ingen skal føle sig alene eller udenfor i frikvarteret.

Det er tanken bag Legepatruljen. Den består af nogle af de ældre elever, som sørger for at sætte gang i lege og aktiviteter for de andre elever, så alle har nogen at lege med i pauseerne.

Men hvordan gør man lige det? Det blev 30 frivillige fra 4. og 5. klasse på Harreslev-Kobbermølle og ti fra Hanved Danske Skole sammen uddannet i den 2. oktober.

Sofie Bredsdorff-Larsen fra Dansk Skoleidræt var instruktør, og hun min-dede om, at man som legepatrulje skal lege legene ordentligt og uden snyd – for så er de sjovest.

- I er rollemodeller. Det, I gør, gør de mindre elever også, sagde hun og præsenterede dagens kursister for en lang række forskellige lege til forskellige antal legende og forskellige præferencer.

Legene blev leget igennem, og Sofie hjalp med at justere på dem, så de fungerede bedst.

- Og så udvikler de også selv på le-gene, og det er dejligt – det er noget af det, vi gerne vil have frem, sagde instruktøren, da nogle af grupperne havde fundet på at gøre noget andet, end hun havde sat dem til fra begyndelsen.

Trygge rammer

Legepatruljen skal styrke fællesskabet og trivlsen blandt eleverne. lyder det i den fondsansøgning, som har skullet skaffe penge til kurset i Harreslev.

Patruljen skal »skabe trygge og inkluderende rammer i frikvartererne, hvor alle børn kan være med, uanset om de har legekammerater eller ej« og således »styrke elevernes trivsel«.

Den skal også »fremme fysisk aktivitet, sundhed og sociale relationer i skoledagen«, og det er håbet, at den vil være med til at »udvikle personlige kompetencer som ansvarlighed, samarbejde og lederskab« hos de elever, der er en del af Legepatruljen.

To af dem er Leah fra 5.b og Melina fra 4.b på Harreslev-Kobbermølle Danske Skole. De er fuldt ud bevidst om deres rolle som Legepatrulje og meldte sig til kurset »for at hjælpe andre«:

- Så de også finder nogen at lege med, sagde de i en pause.

Forældre bakker op

De to danske skoler i Hanved og Harreslev fandt ud af at gå sammen om legepatruljekurset af flere årsager.

- Vi kan være sammen på tværs og mødes i leg – og så koster det rigtig mange penge, siger Angelina Dürkop, der er lærer på Harreslev-Kobbermølle Danske Skole.

Kurset koster 7900 kroner + moms, som hendes og Hanved Danske Skole har skullet skrabe sammen.

Begge skoler sender i den forbindelse taknemmelige tanker til deres respektive bagland i samarbejdsråd og forældrefrok for at have samlet penge ind, og de glæder sig over støtte fra blandt andre Christian Lassens Mindefond.

Skolerne satser på fremover selv at varetage oplæringen af nye elever til Legepatruljen.

OM LEGEPATRULJEN

Dansk Skoleidræts Evalueringsrapport 2023 viser flere positive effekter ved Legepatruljen:

22% af klasselærerne rapporterer, at den generelle trivsel blandt eleverne øges.

Mange lærere oplever, at både modtagere og instruktører udvikler sociale og personlige kompetencer.

Frikvartererne bliver mere aktive og inkluderende.

Legepatruljen er et samarbejde mellem Dansk Skoleidræt, DGI og TrygFonden.

Uffe trodsede modgang - og det gjorde skolen også

Interview med Uwe Stollberg, skoleleder på Uffe-Skolen 1977-1999.

90 ÅRS JUBILÆUM

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Uwe Stollberg var en del af Uffe-Skolen fra 1970 til 1999, de sidste 22 år som leder, og også efter han flyttede til Danmark, har han jævnligt været et smut omkring sit tidligere virkested i Tønning, blandt andet på cykeltur med venner eller for at vise sine voksne børnebørn deres forældres baggrund.

Adspurgt, hvad han tænker på, når man siger »Uffe«, hentyder han til den mytologiske figur Uffe hin Spage, som Uffe-Skolen er navngivet efter, og svarer:

- Uffe var en, man ikke regnede med, men som alligevel kom igennem med sine projekter. Det kan man se, Uffe-Skolen også gjorde, siger Uwe Stollberg.

- At den i det hele taget er kommet op at stå er en præstation af rang fra Grænsforeningens side og fra andre, der arbejdede for den, og trods verdenskrig og nazister blev den til et levedygtigt sted.

Skolelederen gennem mere end to årtier nød sin tid i Tønning – ellers var han heller ikke blevet og ej heller blevet ved med at komme. Og måske, fordi hverdagen i sig selv var god, er det kun få højdepunkter, han sådan lige hæfter sig ved.

Et af dem er til gengæld helt særligt, nemlig fejringen af skolens 50 års fødselsdag i 1985.

- I efterkrigstiden havde skolen et tilløb så stort, at 50 års jubilæet kunne trække flere hundrede gæster. Og alle ledere, der havde været på skolen siden starten i 1935, fulgte invitationen. En enkelt var død, men hans enke mødte i stedet. Jeg syntes, det var fantastisk, at man kunne få en linje i forløbet, siger Uwe Stollberg.

Højdepunkter er én ting, men »det vigtige var jo at få en dagligdag til at fungere«, påpeger den tidligere skoleleder.

- Og det var en dagligdag præget af fraflytning fra Ejdersted, siger han.

- Uffe-Skolen var og er en institution i byen, som folk respekterer, siger Uwe Stollberg, der var leder af den danske skole i Tønning i 22 år. Privatfoto

af fraflytning fra Ejdersted, siger han.

Respekteret skole

Det resulterede i en nedgang i elevtallet. Ikke kun på Uffe-Skolen, men generelt på Ejdersted, altså tilsvarende på de tyske skoler.

Da Uwe Stollberg kom til Tønning, havde Uffe-Skolen realskole og 175 elever. Da han flyttede, var realskolen for længst rykket til Husum, og Uffe-Skolen kun til og med 6. klasse. Elevtallet var dalet til omkring 50.

Men som sin navnebror Uffe hin Spage formåede den danske skole i Tønning at slå sit navn fast.

- Uffe-Skolen var og er en institution i byen, som folk respekterer, omend vi havde et noget anstrengt samarbejde med de tyske kolleger

i starten af min ledertid, fortæller Uwe Stollberg.

- Det blev efterhånden reduceret og til sidst borte, for der kom nye folk på posterne – også på de tyske skoler. Der var meget mod hinanden og ikke så meget med hinanden, men efterhånden blev det accepteret, at vi godt kan være forskellige og alligevel mennesker. Det var rart at se, at det kunne lade sig gøre, siger Uwe Stollberg.

Klar i spyttet

Sammen med børnehaveder Jytte Engelbrecht, som var hans nære samarbejdspartner alle årene, havde Uwe Stollberg selv en klar linje, når det kom til det danske: Det var enten-eller.

- Når man valgte dansk for sit barn, forventede vi, at det blev man

ved med. Ikke, at det var sådan, at man shoppede rundt og for eksempel havde været i dansk børnehave og skole og så valgte et tysk gymnasium, når den tid kom.

- De få familier, der valgte den vej, opfordrede vi til også at tage de andre børn ud og gå den tyske vej.

Det var nok lidt upopulært, og man ville »nok ikke gøre det i dag«, medgiver Uwe Stollberg, men det var »en venlig henstilling« og et par ledere, der var helt klare i spyttet.

Normal tilværelse

Han har altid skattet Uffe-Skolen højt, men alligevel forlod Uwe Stollberg den, før han forlod arbejdsmarkedet.

- Da havde jeg været rigtig mange år på samme arbejdsplads, så jeg syntes, jeg trængte til fornyelse, si-

FAKTA

Uffe den Spage eller Uffe hin Spage er en nordisk, mytologisk figur.

Han var søn af den blinde danske kong Vermund og blev ikke regnet for andet end dum og doven, men sagnet lyder, at Uffe hin Spage med sværdet Skræp vandt i en tvekamp mod en saksisk prins og en kæmpe ved den gamle grænselof Ejderen og ved sejren vandt Danmarks uafhængighed.

Kilde: <https://da.wikipedia.org/>

ger han om at forlade Tønning til fordel for en stilling på Vestsjælland, hvor han og Magrethe i forvejen havde sommerhus og tænkt sig, de skulle være pensionister.

- Det er lidt sjovere at have den sidste del af arbejdslivet det sted, man har tænkt sig at slå sig ned, siger Uwe Stollberg.

Men stillingen på Sjælland var ikke eneste grund til at søge væk fra Uffe-Skolen. Den var for Uwe Stollberg nemlig også »et sted, hvor man var på hele tiden«, og det trak tænder ud.

- Vi boede jo i skolelederhuset ved siden af skolen, og folk kontaktede os året rundt. Der var forældrehenvendelser stort set altid. Det var faktisk kun i juletiden, man var helt fri for henvendelser, siger Uwe Stollberg.

- Det havde jeg det noget svært ved. Der var det en fordel at flytte til Danmark og være lærer i en normal tilværelse og med et privatliv, siger han.

Uwe Stollberg er i år fyldt 82. Han var 55, da han forlod Sydslesvig, som han er født og opvokset i.

** *

Uffe-Skolen fejrer sit 90 års jubilæum fredag den 7. november kl. 15-18.

Man kan se mere på hjemmesiden www.skoleforeningen.org/uffe-skolen og tilmelde sig senest den 20. oktober på mail: uffe-skolen@skoleforeningen.org.

Forhandlingerne er afsluttet

Skoleforeningen og de fire danske fagforeninger har i den seneste tid været i overenskomstforhandlinger.

Forhandlingerne blev afsluttet sent onsdag aften, men da der foregår stadig en del efterbehandling og redaktionelt arbejde, har parterne aftalt, at de først melder noget ud om resultaterne til offentligheden i starten af næste uge.

